

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Jézus Szíve Plébánia havilapja

2020. augusztus

300 Ft

fr. Kis Kornél OFM

Portiuncula múltja és jelene

Szent Ferenc kedvelt helye volt, ahova sokszor betért és imádkozott. Ennek köszönhető, hogy augusztus 2-án minden ferences templomban (függetlenül a ferences jelenléttől) teljes búcsú nyerhető római engedéllyel, bűneink bocsánatára és imakéréseink meghallgatására.

Celanói Tamás, ferences történetíró ezt támasztja alá a következő írásában:

Isten szolgája a szerény, szív-

ben alázatos és foglalatosságokban az alacsonyabbakat kedvelő Ferenc, míg e világban élt, saját maga és övéi számára kis részt (Portiunculát) választott csupán ebből a világból, és ezt is csak azért tette, hogy Krisztusnak tudjon szolgálni. Talán isteni sugallatra nevezték már korábban is ezt a helyet „Portiunculának”, vagyis kicsiny területnek, hiszen azoknak lett menedéke, akik e világból semmit sem akartak birtokolni. Ezen a kis földterületen állt egy kis

templom, melyet a Boldogságos Szűz tiszteletére építettek, aki nagy alázatosságával kiérdemelte, hogy Szent Fia után ő is az ősz-szes szentek koronája lehessen. Itt vette kezdetét a Kisebb Testvérek Rendje, mely biztos alapokra épülve, hatalmas, nemes szellemi épületté fejlődött.

Szent Ferenc atyánk ezt a helyet mindennél jobban szerette, és megparancsolta a testvéreknek, hogy különös áhítattal viseltessenek iránta és azt akarta, hogy ez a hely az aláza-

tosság, a legteljesebb szegénység tekintetében mintakép és tükör legyen a többiek előtt, ezért még a birtoklási jogot is másnak adta, magának és övéinek csak a használati jogot tartotta meg. Azok a testvérek, akik itt laktak, éjjel és nappal Isten dicséretében éltek és az anyagi élet csodálatos illatát árasztották.

Szent Ferenc jól tudta ugyan, hogy a mennyország a földkerekség bármely pontján fellelhető, s hogy az isteni kegyelem mindenütt egyformán kijár a

választottaknak mégis úgy tapasztalta, hogy a Sancta Maria in Portiuncula temploma kegyelemmel teljesebb és a magassabbrendű szellemektől sűrűbben látogatott hely. Ezért gyakran mondogatta a testvéreknek: „Vigyázzatok rá, fiaim, hogy sose hagyjátok el ezt a helyet. Ha az egyik oldalon kiűznek benneteket, jöjjetek vissza a másikon, mert valóban szent ez a hely, Isten lakóhelye. Mikor még kevesen voltunk, itt sokasította meg számunkat a Magasságbeli, bölcsességének fé-

nyével itt világosította meg szegény szolgálóinak szívét, szeretetének tüzevel itt gyújtotta lángra akaratomkat. Aki itt buzgó szívvel imádkozik, az minden bizonnyal megkapja, amit kér, de aki vétkezik, az súlyosabban is bűnhődik. Azért, fiacskáim, mindig nagy tiszteletben tartsátok e helyet, és a túláradó öröm hangos szavával szívetek mélyéből magasztaljátok az Istent.”

Tanúságtétel – Bedőkné Pető Szilvia

Az ima ereje – 12 napon át imádság a csodáért

Istennél semmi sem lehetetlen. Az utolsó szó az Istené.

Elsőként a fentiek jutottak eszembe kétségbeesésemben, amikor anyukámnak a sürgősségin – ahova hasi görcsrel került beutalásra - töltött 8 órás vizsgálatsorozat után az állt a leletén, hogy a gerincen daganatátét.

A család döbbenete és ijedtsége nagyobb nem lehetett volna. Mindez egy pénteki napon történt, majd hétfőn már a kórházba kellett mennünk további vizsgálatok miatt, de szabad ágy híján egy hét múlva hívtak vissza minket. Ezt úgy fogtam fel, hogy kaptunk még egy kis időt az imához.

Egyben biztos voltam, hogy csak a csoda segíthet. Hát elkezdtem ezért imádkozni. Még akkor este elkezdtem két kilen-

cedet, az egyiket Szent Júdás Tádéhoz, a másikat Jézus Szent Szívéhez, amit Pio atya ellenállhatatlan kilencedeként ismerünk. Mindezt vagy a templomban, vagy égő szentelt gyertya mellett térdén állva, teljes szívvel-lélekkel tettem. Fohászkodtam még a gyógyulást hozó Szent Antalhoz, Szent Ritához, Szent Ferenchez és Pió atyához is. A napi szentmiséket is ezért a szándékért ajánlottam fel, és még azokat a szenteket is kértem, akiknek ünnepük volt aznap. Így Szent Annához, mint védőszenthez is tudtunk fohászkodni, akinek búcsúnapja erre az időszakra esett.

Történt még az első napokban, hogy vágytam volna biztatásra, megerősítésre, hogy jó úton járok-e, ezért megkértem az Urat, hogy küldjön nekem jelet. Ahogy ez átfutott az agya-

mon, jött a válasz: szívárvány! Megfordultam, és egy szívárvány kezdett felerősödni az égen, ami óriás dupla szívárvánnyá nőtte ki magát! Csodálatos, erőt adó volt! Még kaptam erőt a folytatáshoz, a még több imádság végzéséhez.

Akkor a családhoz és a hozzám közel álló embereket, atyákat és imaközösségünk tagjait is megkértem, imádkozzanak velünk a csodáért. Mindenki nagyon készséges volt!

Olyan kegyelemteljesen alakult, hogy a család minden tagja hazatért – mint régen, együtt volt a család -, és szintén szentelt gyertya mellett együtt imádkoztunk Szent Rafaelhez, valamint az Irgalmasság és a Szent Sebek rózsafüzérért. Ebben a sok imádságban olyan erő volt, hogy a remény felerősö-

dött bennünk a várva-várt csodát illetően.

Közeledett az idő a további kivizsgálásokhoz, és ha már igyekeztünk mindenre figyelni, fontosnak tartottuk, hogy az anyu gyónás, áldozás és betegek kenetének felvétele után vonuljon be a kórházba a további vizsgálatokra.

Az eredményig nehéz órákat éltünk meg, mindazon sok apró pozitív jel ellenére, amelyben megmutatkozott a Jóság.

Három orvos állította egybehangzóan, hogy ez bizony daganatáttét.

Vártam a telefont, felkészültem a rossz lehetőségére is, de jó hírrel fogadott az anyu a kórházban: „nem találtak semmit”! Szinte felfoghatatlan volt elsőre. Biztos? Tényleg megadott a csoda?! Istennek legyen hála!

El is szégyelltem magam, hogy a szivárvány és a sok pozitív történés ellenére még voltak két-

ségeim, és nem mertem eléggé hinni. Mennyi aggodalomtól megmenekülhettem volna! De sajnos ezt már nem tudom levetkőzni, vagy ezután mégis...? A hitben való megerősödést éltem meg, szinte megtérésként!

Lekötelezve érzem magam! Nagy örömmel tölt el, hogy a családtagok is megtapasztalhatták az ima erejét, látva, hogy Istennél semmi sem lehetetlen! Mert „az imának ereje van”!

Imádság Szent Júdás Tádéhoz

(Azt írják róla, hogy minden kérést teljesít...)

Jézus Legszentebb Szíve legyen imádva és szeretve minden tabernákulumban az idők végéig! Ámen.

Jézus Legszentebb Szíve legyen imádva és dicsőítve most és mindörökké! Ámen.

Szent Júdás Tádé, könyörögj érettünk, és hallgasd meg kérésünket! Ámen.

Áldott legyen Jézus Legszentebb Szíve, áldott legyen Szűz Mária Szeplőtelen Szíve,

áldott legyen Szent Júdás Tádé az egész világon és örökké! Ámen.

Miatyánk és Üdvözlégy

- mindez hatszor.

*Ezt a dupla szivárványt láttam aznap,
le is fényképeztem, bár színesben jobban látszik...*

Az Oltáriszentség szentjei 14. rész

Kostka Szent Szaniszló (†1568. augusztus 15..)

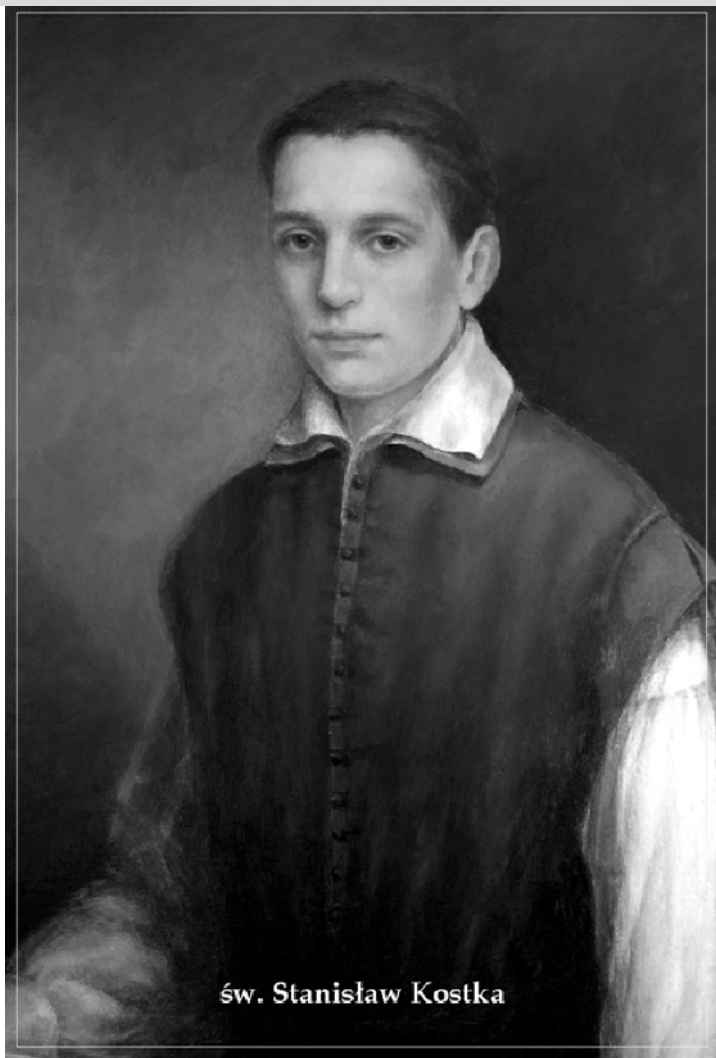
1550-ben a lengyel Prasnycz nevű kisváros Szent Adalbert plébániatemplomában történt keresztelese után keresztapja a főoltár tabernákuluma elé fektette az éppen megkeresztelt kisfiút. Felemelt karokkal és bensőséges szavakkal ajánlotta fel a kicsit az eucharisztikus Üdvözítő szolgálatára és neki szentelte ezt a fiatal életet.

Ennek a keresztapja által tett felajánlásnak mintegy megerősítéseként hangzanak azok a szavak, melyeket később gyermekkorára visszapillantva mondott a fiatal Szaniszló: *„Első imámban, melyre emlékszem, teljesen odaadtam magamat Istennek az ő szolgálatára és tetszésére.”*

1564-ben a gyermekei nevelését és tanulmányait szíven viselő Kostka apa két fiát, Pált és Szaniszlót elküldte Bécsbe, a Canisius Szent Péter által alapított internátusba. Itt Szaniszló nemcsak értékes jellemvonásai miatt volt kedvelt, hanem a valódi jámborságban is példakép volt tanulótársai számára.

A protestantizmus felé hajló Miksa császár alatt a jezsuitáknak vissza kellett adniuk azt az épületet, melyben az internátusuk volt. Az internátus sok lakója számára magánházaknál kellett szállást találni. A Kostka testvérek is magánházban kaptak szállást. A két Kostka fivér, akik gyermekkoruk óta őszintén szerették egymást, az új szálláshelyen el távolodott egymástól. Ennek oka az akkori vallás szakadás volt. Míg Pál és a többi, ugyanabban a házban elszállásolt diáktársa a lutheránus háziúrra tekintettel vallási meggyőződésüket elrejtették, addig Szaniszló a megszokott lelki életét folytatta tovább.

Hétköznapi naponta három szentmisére ment el délelőtti szünetben és a tanítás után. Éjjel felkelt álmából, hogy hosszan imádkozzon és vezeklési gyakorlatokat vállaljon magára. Itt már a tizenöt éves fiúban Isten különös kegyelmi vezetése működött annál is inkább, mivel Szaniszló imádkozás közben, ahogy társai megfigyelték egyre gyakrabban és egyre hosszabb időkre került el-

ragadtatásba és ilyenkor mennyei fény ragyogta körül.

A rendkívüli jelenségek ellenére mindezek negatívan hatottak Kostka Pálra és a házban lakó többi diákra. Lassacskán az elviselhetetlenségig fokozódtak Pálnak Szaniszló fivére ellen irányuló gyötrései. Szaniszló azonban, aki mindent bámulatos türelemmel viselt, 1566 decemberében lelki összeomlást élt meg. Életveszélyesen megbetegedett. Az orvosok lemondtak róla.

Szaniszló felismerte helyzetét. Csak amiatt aggódott, hogy a szent szentségek nélkül kell távoznia a világból. Könnyörgött Pál fivérének, hogy kérje meg a lutheránus háziurat, hogy ne tagadja meg tőle utolsó kívánságát. Pál azonban félt a

háziúrtól és úgy vélte, hogy mindannyiukat a súlyos beteggel együtt kihajítaná az utcára, semhogy egy katolikus papnak megengedje, hogy a legszentebb Oltáriszentséggel belépjen a házba.

Ekkor a fiatal Szaniszló Szent Borbálához fordult, annak a diákegyletnek a védőszentjéhez, melynek ő tagja volt. Ahol az emberek megtagadják a segítséget, ott az Ég küld segítőt: Egy éjjel a halálos beteg Szaniszló megragadta a mellette ülő tanítója karját hevesen megrázta és így kiáltott: „Térdre! Térdre!” Eközben ő maga is sietve felemelkedett és letérdelt az ágyban, miközben örömmel telve ezt mondta: „Nézd, Szent Borbála! Jön két angyallal, akik elhozzák nekem a legszentebb Oltáriszentséget.” Aztán háromszor elimádkozta a szokásos „Uram, nem vagyok méltó...” imát, majd elragadtatva felkiáltott: „Ó, szívem Istene!” Ebben a pillanatban érezte is a szentostyát az ajkain. Röviddel ezután visszafeküdt és sokáig áhítatos összeszedettségben volt. Ez után az élmény után a betegség tovább súlyosbodott. Eljött a karácsony. Szaniszló állapota váratlanul jobbra fordult, az orvosok megállapították, hogy nyomtalanul eltűnt a súlyos betegség.

Mi történt hát? Karácsony éjszakáján lágy fény árasztotta el a betegszobát. Megjelent a Boldogságos Szűz Mária. Karján tartotta isteni gyermekét. Később római noviciátusa alatt Szaniszló egész röviden és szűkszavúan elmesélte egy barátjának, hogy mi is történt abban az órában: Mária az ő karjaiba tette isteni gyermekét. A szívéhez szoríthatta és megölelhette. Mária azzal a felszólítással fejezte be a boldogító látogatást, hogy Szaniszló tegye meg azt, amit már régóta fontolgatott és csatlakozzon a Jézus Társasága rendhez.

A misztika ezen csodálatos órája bepillantást nyújt abba a belső imaéletbe, szeretetbe és bensőséges melegségbe, mely Szaniszlót Krisztussal és Krisztust Szaniszlóval összekötötte. A hirtelen gyógyulás csodája bizonyítja az események valódiságát. Szaniszló a természetfölötti esemény és hatására belsőleg éretté vált. Merészen és vállalkozó szellemmel látott hozzá, hogy Mária megbízását teljesítse. A jezsuiták provinciálisához fordult azzal a kéréssel, hogy vegyék fel a rendbe. Ő azonban feltételként az apa beleegyezését kérte, aki viszont megtagadta azt. Ugyanilyen eredmén-

telen maradt más barátok közbenjárása is. Elhatározta, hogy titokban távozik Bécsből.

Augusztus közepére elérkezett az idő. Egy éjszakát átvirrasztott imában, reggel elment a jezsuita templomba, még egyszer ministrált a szent misén és nagy áhítattal szentáldozáshoz járult, hogy fel legyen vértézve a hosszú vándorlásra. Augsburgon át Dillingen nevű városba ment, ahol kora reggel egy templomhoz ért. Az ajtó nyitva állt. Szaniszló sietve követte a templomba belépő embereket, letérdelt és várta a szentmise kezdetét. Ott azonban nem mondtak szentmisét. Az istenházát elvették a katolikusoktól. A Bécstől Augsburgig tartó hosszú vándorút minden nélkülözése és nehézsége közepette Szaniszló soha nem vesztette el a bátorságát. Most azonban könnyek szöktek a szemébe, mert annyira vágyott már az eucharisztikus Üdvöztőre és most mégis lehetetlennek tűnt, hogy szentáldozáshoz járuljon. Ebben a szükséghelyzetben megint az Ég segített. Angyalok jelentek meg az imádkozó fiúnak és elhozták neki a mennyei kenyeret. Kísérője elámult, mikor ezt látta.

Dillingenben találkozott Canisius Péterrel, aki vállalta a felelősséget előjárói és Szaniszló apja előtt és felvette Szaniszlót a rendbe. Noviciátusra Rómába küldték Szaniszlót, ahol a rend akkori generálisa, De Borja Szent Ferenc vette gondjaiba.

Isten tervei azonban mások voltak, mint az embereké. A fiatal novícius nem fejezte be noviciátusát. Már előbb elhívta őt az Isten; hiszen már tökéletes szentségre érett a kétszer csodálatos módon kapott szentáldozás erejében. 1568. augusztus 15-én halt meg rövid betegség után, miután előzőleg még egyszer magához vette Krisztust a Szent Szentségben, melyre egész életében izzó szeretetét irányította.

XIII. Benedek pápa 1726. december 31-én avatta szentté.

Portiuncula - Családi nap 2020.

Jobb fényt gyűjtani, mint szidni a sötétséget

Varga László püspök előadása
korunk szellemi harcáról

Háború van. A tőkés társaságok és a bankszektor háborúja a világuralom megszerzéséért. Ez a kettő szorosan összefonódik, és az embereik vírusként épülnek be a kormányokba, a vezető pozíciókba. Nekik nem egyes országok kellenek, hanem a világ fölötti irányítás, az energiahordozók és a vízkészlet fölötti ellenőrzés megszerzése. Csak így tudják növelni a profitot és eladni az áruikat. Terveikkel szemben a legnagyobb akadály az egyistenhívő vallások, a zsidó és a keresztény és az iszlám erkölcsi rendje, valamint a nemzeti gondolkodás értékrendje. Szerintem ezzel is indokolható a fékevesztett keresztényüldözés, a zsidóság elleni támadások, az iszlám világ országai közötti káosz fenntartása, háborúk kirobantásával és a nemzetállamok elleni küzdelem az EU-ban.

Nemcsak háború van, hanem szerintem szellemi harc is. Mindjárt megmondom, hogy miért. A háborút kirobantók legnagyobb hadművelete jelenleg a népek, a kultúrák, a vallások összekeverése láthatatlan, de annál hatékonyabb irányítással. Mesterük, még ha nem is vallják be, a gonosz, aki a Bibliában a diabolosz, a szétdobáló. Így az igazi ellenség nem valamilyen nép, nem emberi lények, hanem szellemi lény, a gonosz, akiről Jézus Krisztus kijelenti, hogy ő a hazugság fejedelme, aki gyilkos kezdetek óta. Ezért ez a háború egyben szellemi harc is, ami csak a valóságok összefogásával nyerhető meg.

A taktika mindenütt ugyanaz: relativizálni, viszonylagossá tenni mindenütt a jót és a rosszat, és ezt a háborút szakrális, vallási szintre emelni. Erre példa az Öböl-háború. Az I. Öböl-háborúban Bush Szaddám Husszeint, Szaddám Husszein pedig Busht nevezte sátánnak. Ettől kezdve minden erőszakos eszközt jogosnak látott mindkét fél. A diabolosz, a szétdobáló bevált módszere káoszt teremteni az erkölcsi értékrend ellenében. Ehhez ki kellett iktatni Istent a történelemből, az alkotmányból, az oktatásból és a kultúrából. Külső tekintély, Isten, vallás, egyház ma már nem

mondhatja meg az egyénnek, hogy mi a bűn és az erény. Mi a jó és mi a rossz. Ezt mindenkinek saját magának kell eldöntenie, amint azt is, hogy mit hajlandó elfogadni az intézményes vallások kínálatából. Ha nincs Isten, akkor az ember lép a helyébe. De az emberközpontú világ Isten nélkül embertelenné válik. Kiváló példa erre a francia forradalom jelszavainak átalakulása: szabadságból szabadosság, egyenlőségből egyenlőtlen piaci verseny, a testvériségből pedig brutalitás lett.

A diabolosz, a szétdobáló káoszt és zűrzavart teremtett az élet minden területén. Harc folyik az élet ellen, a fogantatástól az élet befejezéséig. Az abortuszon át az eutanáziáig és a nemi identitás megkérdőjelezéséig. A múlt század legnagyobb forradalma, a szexuális forradalom is ezt a világuralomra törekvő célt szolgálta. Következményei a pornográfia, az erőszak, a kábítószer, az AIDS terjedése, az abortusz törvénybe iktatása. Következménye nem a nők felszabadítása, amiért az ideológusai indították, hanem a szexuális rabszolgaság, a családok szétesése és a házasságtörés legalizálása lett. A legnagyobb győzelem ezen a téren társadalmi és médiatámogatottsággal a homoszexualitás egyenlővé tétele a heteroszexualitással. Nyugaton ma azok veszítik el az állásukat, sőt kapnak pénz- és börtönbüntetést, akik nem hajlandók azt mondani egy meglegházasságra, hogy az egyenértékű egy férfi és egy nő házasságával. Azok, akik nem hajlandóak a férfit nőnek, a nőt pedig férfinak tekinteni.

A diabolosz, a szétdobáló káoszt és zűrzavart teremtett a fiatalok szexualitásában is. A gyermekek szexuális irányultságának intézményes mani-

pulálása történik. Kötelező megtanítani őket azonos neműekkel partnerkapcsolatot létesíteni. Az állam már óvodáskortól kezdve a szülők kiszorításával kezébe veszi a gyerekek szexuális praktikákra és magatartásmódokra való nevelését. Nemi tisztaságról már nem lehet beszélni és tilos szót emelni az ellen is, amikor nyilvános helyen élnek ki mások előtt szexuális vonzalmukat.

Általánosan elfogadott elv, hogy a szexualitás pusztán a szórakozásért és a gyönyörért van, tagadva azt, hogy a szexualitás az életet szolgálja. Általánosan elfogadott elv, hogy a korlátlan szexhez joga van a fiataloknak, annak minden következménye ellenére egyetlen megoldásként az óvszerek osztogatását kínálva. Általánosan elfogadott elv, hogy a kéjvágy, a mohóság és felelőtlenség nagy hasznára van az üzletnek, a piacnak és a kereskedelemnek. Általánosan elfogadott elv, hogy a problémákra az erőszak a megfelelő válasz. Akár otthon, akár az utcán, akár az anyaméhben.

Nagyon szeretném hangsúlyozni, hogy senkit nem ítélek el azok közül, akik az említett területeken érintve vannak. Nem egyes személyeket, nem a fiatalokat, hanem helyzeteket, társadalmi tüneteket értékeltem a teljesség igénye nélkül.

Mit tehetünk? Szellemi harc van, ahol jobb fényt gyújtani, mint szidni a sötétséget. Egy jobb társadalom létrehozásához nem újabb tízparancsolatra van szükség, hanem az erkölcsi elvek társadalmi elfogadottságára és azok betartatására, a politikai, gazdasági és kulturális élet minden területén. El kell érni, hogy az igazságosság, az erény, az önfegyelem, a bölcsesség, a bátorság, a hűség, a becsületesség, a felelősség egyetemesen, társadalmi szinten elfogadottságnak örvendjen. Ugyanakkor az igazságtalanság, a gyűlölet, az erőszak, a butaság, a gyávaság, az árulás, a hazugság, a bujaság, a kapzsiság és a felelőtlenség egyetemesen, társadalmi szinten el legyen ítélve.

Peter Kreeft Ökumenikus dzsihád című könyvében tíz pontban foglalja össze az erkölcs fontosságát. Jó megfontolni az alábbi szempontokat. **Első:** az erkölcs szükségszerű a társadalom fennmaradásához. Alternatívája a barbárság és a zűrzavar. **A második:** az erkölcs nem vallásilag vagy politikailag, hanem egyetemesen kötelező. **Har-**

madik: az erkölcsösség az emberi természetén alapul. Nem ember által jött létre, nem változtatható. Az erkölcsöt nem feltalálják, mint a játékszabályokat, hanem felfedezik, mint a csillagokat. **Negyedik:** az erkölcs felszabadító, és nem elnyomó. Nem a „Ne igyál mérget” törvény káros az egészségre, hanem a méreg. **Ötödik:** az erkölcsösséghez erőfeszítés szükséges. Állandó küzdelem a bennünk és a közöttünk jelen lévő rossz, gonosz erők ellen. **Hatodik:** az erkölcs olyan, mint az úti térkép. Értelmes célt és irányt ad az életnek. **Hetedik:** az erkölcs méltóságot és tartást ad az emberi lénynek. Azt parancsolja, hogy az embereket szeressük és a dolgokat használjuk. Nem pedig fordítva, a dolgokat szeressük és az embereket használjuk. **Nyolcadik:** az erkölcsösség észszerű és értelmes. Megkülönböztetjük a jót és a rosszat, de nem osztjuk fel az embereket jókra és gonoszokra, mert az már diszkrimináció. Magasra értékeljük az emberi szabadságot, de nem birtokolhatjuk az emberi szabadságot igazság nélkül. **Kilencedik:** az erkölcs nem egyszerűen szabadságról és jogról szól, hanem kötelességekről és felelősségről. És a **tizedik:** az erkölcs nem jogi természetű, nem csupán törvények, hanem jellem is.

Ez a tíz pont politikai téren azt is érinti, miként kerülhetik el a kormánypártok a bukás veszélyét 2022-ben, a következő választások nagy vizsgáján, annak ellenére, hogy minden tárgyból 5-öst kaptak. Erősödik a gazdaság, nő az átlagbér, nő a nyugdíj, a családok támogatása egyedülálló.

Mit tehetnek a keresztény közösségek annak érdekében, hogy a helyzet változzon és a szellemi harcot eredményesen vívjuk meg?

Nem szabad elkeseredni. Szakítsunk a borúlátással és a panaszkodással! Hiába lapátoljuk a problémát jobbra vagy balra, az ugyanaz marad, nem változik, csak nő a sötétség. Szeretnünk kell, és nem gyűlölni a mást, a másképpen gondolkodókat. A gyűlölet még több sérelmet és még több frusztrációt eredményez. Harmadik: sokkal radikálisabban, a gyökereinkhez visszatérve kell megélnünk a kereszténységünket. Egy felhígult, langymeleg kereszténység tehetetlenül áll egy radikalizálódó islámmal és egy kemény, a média minden eszközét felhasználó keresztényüldözéssel szemben. Továbbá hallassák a hangjukat társadalmi

szinten is a keresztény egyházak közösen. Csak ökumenikus szinten érhetünk el igazán eredményt ebben a szellemi harcban. Ezek közül mutassunk követhető életpéldát a fiatalok számára. Kényelmes komfortzónánkból kilépve hozunk áldozatot a cél érdekében. Az időnkéből és a pénzünkből. S végül imádkozzunk egységben, együtt, Istentől valódi erőt kérve, és kezdjük mindig az ellenségeinkért végzett imával. Áldással. A szellemi harcban nagyon hatékony eszköz.

Mit tehetünk még? Jézus szellemi harca számomra nagyon egyszerű. Azért nem talált rajta „fogást a sátán”, nemcsak a pusztában, hanem később sem, mert az Ő eledele az volt, hogy az Atya akaratát teljesítse. Állandóan függni akart a Mennyei Atyától. Ha szellemi harcot akarunk vívni, akkor ebbe az irányba kell haladnunk. Állandóan függővé kell tennünk magunkat Jézus Krisztustól. Vissza kell térnünk Krisztushoz, a világ világosságához, aki legyőzte a gonoszt, és elhozta Isten országát, Isten szereteturalmát.

Vajon hogyan lehetünk az örömhír közvetítői egy olyan Európában, amely szemmel láthatóan nagyon tudatosan távolodik Istentől? Philip Yancey Meghökkenő kegyelem című könyvében arról ír, hogy vissza kell térnünk ahhoz a Jézushoz, aki semmilyen emberi intézményt nem tekintett akadálnak abban, hogy szeresse az embert. Ő szóba állt a számáriai asszonnyal, aki ma a mi szemünkben egy hírhedt prostituált lenne, és első misszionáriusává választja. Tanítványai között ott volt a vámszedő, aki ma az adórendőrség tagjai közül kerülne ki, és a legmagasztosabb politikai csoportból egy zelóta, nálunk talán a Magyar Gárda egy elkötelezett harcosa lehetne. Vissza kell térnünk Jézushoz, aki őket is meghívta és meghívna a követésére. Jézus elismerően nyilatkozott az ellenkultúra képviselőjéről, Keresztelő Jánosról, ma egy szekta vezetőjének tekintenek a hivatalnokok.

Beszélgetést folytatott a hithű farizeussal és tanácsossal, Nikodémussal, aki ma az egyházi hierarchia soraiból kerülne ki. De egy római századossal is, aki ma a tömegbe lövő rohamrendőrök egyik parancsnoka lehetne. Jézus nem tett kivételt: mindenkinek hirdette az evangéliumot.

Vendégeskedett a farizeus Simon házában, aki lehetne egy hithű, erkölcsös példamutató katolikus, de a tisztátalannak tartott leprás Simeonnál is, akire ma úgy tekintenénk, mint egy kábítószeres, meleg AIDS-esre. Az ember mindig fontosabb volt számára, mint bármiféle rang, címke vagy intézmény.

Az akkori többpárti politikai rendszerben sem szidta az ellenséget. A palánk egyik oldalán sem. Voltak ellenségei, és meg is ölték. Ő mégis arra tanított minket, hogy a demokráciában is egyetlen megkülönböztető jegyünk kell hogy legyen, nem a politikai korrektség vagy az erkölcsi felsőbbrendűség, hanem a szeretet.

Nem sokkal halála előtt Assisi Szent Ferenc a következőket mondta társainak: Testvérek, kezdjük előlről, mert mind ez idáig nem tettünk semmit. Hozzáfűzném: testvérek, kezdjünk el végre szeretni. Egyéni szinten tegyünk meg mindent, hogy továbbnövekedjünk a szeretetben. Hagyjunk fel mindennel, ami rombol, különösen a pletykával, az ítélezéssel, és tanuljunk meg osztódni az időnkéből, a pénzünkből, abból, amink van.

Ennek a szeretetnek kézzelfogható megvalósítása közösségi szinten részünkről egy szövetség létrehozása, amelynek feladata a fogyatékkal élő testvéreink, értelmükben, látásukban, hallásukban, a mozgásban sérültek családjainak és személyes megsegítése. Ennek első lépéseként a Szent Fausztina Irgalmasság Háza segítségével 2020. szeptember 12-én, Kaposváron szeretnék rendezni egy nagy ünnepet a különféle fogyatékkal élőknek és családtagjaiknak. A rendezvény ökumenikus lesz, és a civil szervezetekkel összefogva kerül megrendezésre. Erre a napra elkértem a Kaposvár Arénát, hogy méltó körülmények között, színvonalas műsorral ajándékozhatunk meg a szegényeket és fogyatékkal élőket és családtagjaikat. A rendezvény címe: Örömhír a szegényeknek, a megtört kenyér és a megtört ember. Mert hitem szerint a misében megtört kenyér, ostya és a megtört ember testében is ugyanaz a Krisztus van jelen.

Forrás: Katolikus.ma

Galgóczy Erzsébet: **A SZENVEDÉS ÉRTÉKE**

A szenvedés drága kincs,
Nyomában boldogság lebeg.
Az igazi boldogságot: a szenvedést,
Ne átkozzátok, emberek!

Mert a szenvedés gyötrelme oktat,
Hisz könnyét az Ég facsarja ki,
Hogy próbáljuk meglátni azt,
Mily hiúság a föld dicső ábrándjai!

A szenvedés int türelemre,
A szenvedés reményt kínál.
A szenvedés ragyog, mint a drága gyémánt,
De csak az igaz szeretet sugárinál.

A szenvedés az Isten csókja,
Mely szentté, nagyvá alakít,
Azt szállja meg mint égi harmat,
Ki Isten felé tárja ki szívét.

Nem irigylem én azt, ki nem tudja,
Mi az a kín,... emésztő szenvedés,
Mert a boldogság nem más, testvéreim,
Mint az Isten akaratából viselt szenvedés.

A tenger szenvedés között,
Mely e siralom völgyében vagyon,
Az életet szenvedés nélkül élni,
Ez a legnagyobb fájdalom!
Ámen

Medjugorjei üzenet

2020. július 25.

"Drága gyermekek! Ebben a békétlen időben, amikor az ördög aratja a lelkeket, hogy magához vonja őket, kitartó imára hívlak benneteket, hogy az imádságban felfedeztétek a szeretet és a remény Istenét.

Gyermekeim, vegyétek kezetekbe a keresztet. Ez legyen buzdítás a számotokra, hogy a szeretet mindig győz, különösen most, amikor a keresztet és a hitet elvetik. Legyetek példa életetekkel és tükrözzétek azt, hogy még él a hit és a remény és lehetséges a béke új világa. Veletek vagyok és közbenjárok értetek Fiaimnál, Jézusnál.

Köszönöm, hogy választotok hívásomra."

Mária, Béke és Kiengesztelődés Királynője, könyörögj értünk és az egész világért!

Hirdetések

- Augusztus 15-e, szombat Nagyboldogasszony ünnepe, amely parancsolt ünnep, vasárnapi miserendet tartunk templomunkban.
- Augusztus 20-án, a 9.30-as szentmise keretében ünnepélyes kenyér megáldás lesz.
- A bér mátkozás szeptember 6-án 17 órakor lesz templomunkban.

Ima Nagyboldogasszonyoz

Kicsoda az, ki feljő a pusztából, mint a feltámadó hajnal, ékes és szép, mint a hold; választott, mint a nap; rettenetes, mint a jól rendezett hadsereg csatasora.

Ez a szeplőtelen Szűz, aki bűnben társat nem ismert és gyümölcsöt érdemelt a szent lelkekkel. Ez a kiváltképpen való tisztaságos Szűz, minden isteni szeretettel teljes, kinek szeplőtelenége igen tetsző az Úristennek.

Üdvözlégy, mi Urunk, Úristennek szent szülője!

Üdvözlégy, malasztal teljes, szeretettel teljes, Szentlélekkel és

Úristennel teljes, szeplőtelen Szűz!

Ó isteni szeretetnek és félelemnek szép szülője!

Ó isteni megfoghatatlan ismeretnek bölcsességes szent Anyja!

Üdvözlégy, mennynek és földnek dicsőséges királyné asszonya,

Jeruzsálem ékessége, Krisztus Jézus Urunk választott népének bizony öröme, oltalma és vigassága! Te vagy minékünk minden üdvösségünk

és érdemünknek oka és jutalma. Amen. (Érdy-kódex)

Plébánia iroda nyitva tartása:

Hétfő: 8.00-11.00 és 14.00-16.00

Kedd: 8.00-11.00 és 14.00-16.00

Szerda: 8.00-11.00 és 14.00-16.00

Csütörtök: 8.00-11.00 és 14.00-17.00

Péntek: 8.00-11.00

Telefon: +36 (92) 315-143

E-mail: zala@ferencesekzeg.hu

web: www.ferencesekzeg.hu

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Ferences Plébánia havilapja

Cím: 8900 Zalaegerszeg, Gasparich u. 1.

Felelős Kiadó: Fr. Ocsovai Grácián OFM

Grafikai szerkesztés, kivitelezés:

Szulyovszky Endre

Megjelenik minden hónap második vasárnapján.

Ára: 300 Ft